

tionen utgöra, är annan yrkesidkare, hvad som till föda åt honom och hans familj och hos honom i hans bröd anstälde arbetare är nödigt för minst en månads tid samt de redskap och varor, som oundgängligen behöfvas för yrkets utöfvande.

§ 5 mom. 2. Qvarter lemnas i mån af utrymme i tillgängliga hus och byggnader å all egendom såväl i stad som på landet; dock äro invånarne ej skyldiga att lemna de rum och sängar, der de vanligen hafva sitt nattläger, och ej heller att uttaga eller undanflytta egna kreatur för att lemna rum för härens.

Mom. 3. Qvarter för människor, plats för hästar och slagtdjur samt, så långt utrymmet medgifver, skydd under tak för materiel och andra effekter lemnas utan betalning.

Stockholm den 23 april 1895.

J. Bengtsson.

N:o 179.

Af herr **C. G. Bergendahl**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om åtgärders vidtagande för nedsättning i fallande skala af fraktsatser å statsbanor för landtmannaprodukter och artiklar, som för jordbruket användas.*

Länge har bland Sveriges jordbrukare förspotts en lika allmän som befogad klagan öfver att jernvägsfrakterna för landtmannaprodukter och artiklar, hvilka i större skala användas af jordbrukarne för jordens bruk, äro så höga, att de försvåra eller rent af omöjliggöra all frakt på längre afstånd.

Under hösten och vintern 1893—1894 anhöllo Sveriges flesta hushållningssällskap underdånigst, att Kongl. Maj:t ville taga i nådigt öfvervägande, huruvida jernvägsfrakterna för landtmannaprodukter och artiklar, som för jordbruket användas, må kunna i väsentlig mån nedsättas. En petition ingafs, underskrifven af öfver sextontusen jordbrukare från alla delar af landet, med underdånig anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes föga anstalt, att jernvägsfrakterna för landtmannaprodukter och artiklar, som för jordbruket användas, må så nedsättas, att de ej belöpa sig till högre än vid pass 50 procent af de nuvarande; och uttalades deri öfvertygelsen, att landets jordbruksnäring derigenom skulle beredas en högst afsevärd och nödvändig lindring i sitt nuvarande bekymmersamma läge, och på samma gång förvissningen, att staten skulle erhålla betydlig ökad inkomst genom stegring af den godsmängd, som det svenska jordbruket skulle tillföra dess jernvägar.

I betraktande af allt detta, och då nämnda begäran likväl ännu icke ledt till önskligt resultat af betydlig nedsättning i nämnda frakter, samt till min kännedom kommit, att kongl. jernvägsstyrelsen visserligen afser nedsättning i nu gällande fraktsatser å statens jernvägar, men att denna nedsättning blefve så ringa samt icke tilltagen i nog fallande skala, att dermed önskvärdt resultat vunnas, anser jag nödigt, att Riksdagen hos Kongl. Maj:t hemställer, det kraftigt verkande nedsättning i statsbanefrakterna må vidtagas.

På grund häraf tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t begära åtgärders vidtagande för effektiv nedsättning i fallande skala af nuvarande statsbanefrakter å landtmannaprodukter och artiklar, som för jordbruket användas.

Stockholm den 23 april 1895.

C. G. Bergendahl.